

БИСТРИЦЬКИЙ ЛІЦЕЙ
Поляницької сільської ради
Надвірнянського району Івано-Франківської області

***«Я житиму заради мрії у
вашій пам'яті, серцях і
душах...»***

**Проект про життєвий та бойовий шлях героя
Максимчука Юрія Юрійовича виконали:**

Лавринович Р. Р.
Яремчук З. Д.
Лесь Н. П.
Максимчук К. М.
Лопатчук В. П.
Яремчук І. Р.
Курчук Р. М.
Кузюк К. М.

Керівник проекту: вч. історії Косюк Н. М.

Бистриця, 2024 р.

ПЛАН

1. ВСТУП

2. АКТУАЛЬНІСТЬ ОБРАНОЇ ТЕМИ

3. НАШІ ГЕРОЇ

4. БІОГРАФІЯ МАКСИМЧУКА ЮРІЯ ЮРІЙОВИЧА

5. СПОГАДИ ОДНОКЛАСНИЦІ МАР'ЯНИ

6. СПОГАДИ ДРУГА ЯРОСЛАВА

7. РОЗДУМ «ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ»

8. ВИСНОВОК

9. ПОДВИГИ ГЕРОЇВ У НАРОДНІЙ ТВОРЧОСТІ

1. ВСТУП

Сьогодні Україна та український народ переживає важкі часи. Щодня у складних бойових умовах, під кулями та ракетами ціною свого життя Збройні Сили України перешкоджають штучному роз'єднанню країни, демонструючи кращі риси захисників Вітчизни: незламність, нескореність українського народу.

Сьогодні для українців питання свободи та волі є дуже важливими. Ми всі спільно боремося за те, аби Гімн України лунав на всій території України, у кожному куточку нашої незламної держави. Він закликає українців пам'ятати про минулу й сьогоденну славу Батьківщини, про високу жертвовність своїх синів і дочок у боротьбі за волю й незалежність.

За другий рік, що минув від повномасштабного вторгнення, український народ продемонстрував світові приклади мужності, стійкості, сміливості, кмітливості та єдності перед жорстоким ворогом.

Питання виховання патріотизму було актуальним для нашого народу впродовж усієї історії його існування. Усі громадяни України причетні до творення сучасного українського суспільства, яке несе відповідальність перед майбутніми поколіннями за продовження глибокої історичної традиції, пов'язаної зі стратегією світового історичного поступу. Свідомі українці доторкнулися до історії, відчули подих героїчного вчинку, ми всі творимо нашу історію, і кожен з нас не тільки причетний, а й відповідальний за неї.

Ми, українці, повинні виховуватись на зразках як історичного минулого, так і прикладах подвигів сьогодення у боротьбі за єдину і соборну Україну.

2. АКТУАЛЬНІСТЬ ОБРАНОЇ ТЕМИ

ТВІР «БІЛЬ ВІЙНИ»

(авт.. учениця 8 класу Бистрицького ліцею Яремчук І. Р.)

Зранку двадцять четвертого лютого земля здригнулася. Хижа двоголова гідра випустила смертоносні ракети по містах України. Вибухи.... Вогонь... Руїни... Загарбницька війна... Вона не має розуміння про честь чи сумління, не знає милосердя, не відчуває розчулення чи смутку, який щемить у серці.

Український народ, загартований як ніколи, випробуваний історією та скалічений обірваними життями... Ти не злякався, а титанічно піднявся на боротьбу. Сильні відважні, впевнені воїни стали на захист рідної Батьківщини. На жаль, шлях боротьби став довгим та важким, але воїни ЗСУ стоять, мов криця, відвойовують кожен клаптик рідної землі. Буча... Ірпінь... Гостомель... Волноваха... Херсон... Герої вистояли, та, на жаль, зазнали великих втрат. Шкода, що цього не усвідомлюють ще досі зрадники-манкурти та колаборанти.

Ми довели світові свою єдність, патріотизм та незламність. Там, де стали ламалась, воїнам вдалося вижити! Дякуємо всім волонтерам, які невтомно допомагають нашим воїнам, ризикуючи власним життям, за те, що бороните кордон України, твердо тримаєте позиції.

Ми радіємо успіхам наших захисників, захисниць молимося за них і чекаємо з перемогою. Ми віримо: вона вже скоро буде! Україна відновить свої сили, відбудують міста і села, повернуться щасливі люди. Мов неопалима купина, розцвіте, засяє оновлена Україна. Наш народ незнищений! Він був, є і буде!!!

З нами Бог і Україна!

Слава Україні!

3. НАШІ ГЕРОЇ

Війна не обійшла стороною жодну закутину України, навіть маленьке карпатське село Бистриця. З початком повномасштабного вторгнення російських військ на територію України, відважні герої, жителі нашого села, стали на захист Батьківщини. Станом на сьогоднішній день в лавах Збройних Сил України служать тридцять два жителі нашого села.

На жаль, тяжкий біль і туга також не минула наш край. Серед героїв є поранені, безвісти зниклі і ті, які поповнили небесне військо...

Герой, якого зустріли на щиті, Максимчук Юрій Юрійович – відважний хлопець, що завжди житиме в нашій пам'яті, а разом з ним і віра у здійснення мрії про перемогу, волю, незалежність...

4. БІОГРАФІЯ МАКСИМЧУКА ЮРІЯ ЮРІЙОВИЧА

Максимчук Юрій Юрійович народився 31 жовтня 1993 року в с. Бистриця Надвірнянського району Івано-Франківської області. У 2000 році пішов до школи. Навчався в Бистрицькій ЗОШ I-III ступенів з першого по одинадцятий клас. Дитячі роки героя пройшли так, як і більшості місцевих хлопчаків: веселі літні канікули, походи в гори, річка, ватра, спорт. Зима і навчання в школі також супроводжували Юрія веселощами та галасом, адже він був життєрадісним та усміхненим. Закінчив школу у 2011 році. Довгий час працював за кордоном. Повернувшись в Україну, добровільно вступив до лав Збройних сил України, ставши на захист рідної землі. Молодший сержант Максимчук Ю. Ю. ніс службу, як командир відділення, командир бойової машини військової частини А 2777. 30 жовтня 2022 року отримав осколкове поранення під Авдіївкою. Після реабілітації повернувся у стрій захисників і продовжив боротьбу із ненависним ворогом. Під час останньої телефонної розмови він говорив, що у нього все добре, але вони йдуть у наступ. Тоді його голос був зажурений...

05. 06. 2023 року під час виконання бойового завдання під артилерійськими обстрілами в с. Левадна на запорізькому напрямку віддав своє життя за Україну, її цілісність та незалежність. Юрій не встиг одружитися, мати

свою сім'ю. Але його смерть пекучим болем лягла на серце батьків, сестер, родини і друзів.

Завжди веселий, життєрадісний, міцний духом. На жаль, йому назавжди залишилося 29 років.

Страшні події сколихнули село, кожен відчув біль, розпач, гнів... Та попри непоправну втрату, пам'ять про героя житиме вічно у серцях рідних, близьких, друзів та односельців.

5. СПОГАДИ ОДНОКЛАСНИЦІ МАР'ЯНИ

Юрій з дитинства був чуйним, розумним, допитливим, але водночас з характером. Він змалку не міг терпіти несправедливості. Він завжди боровся за правду, але ніколи не сумував, не дозволяв нікого ображати. Юрій вів здоровий спосіб життя, любив спорт, брав участь у спортивних змаганнях школи і району.

Юрчик мав велике серце, сповнене любові до Батьківщини. Як почалася повномасштабне вторгнення Росії в Україну, казав: «Я не можу залишитися в чужій країні, коли треба захищати рідну землю». І він без вагань пішов захищати Україну.

6. СПОГАДИ ДРУГА ЯРОСЛАВА

Юрій був великим патріотом своєї держави. Він хотів піти в армію, любив військову форму. Він приїхав з-за кордону, пішов у військомат і став добровольцем.

Максимчук Ю. Ю. під час служби в ЗСУ (фото з просторів Інтернету)

7. РОЗДУМ «ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ»

(авт.. учениця 8 класу Бистрицького ліцею Максимчук К. М.)

Коло улюбленої каплички в селі лелеки нове гніздо звили. Так зворушливо: мати для ніжності крила... Майже як ікона. Люди так не вміють. Весна...

Посивіла з горя і розпачу мати вийняла з креденсу улюблені світлини. Переглядала кожну, ніжно гладила старечими руками своїх діток, милувалася. Одну єдину притулила до серця – і з грудей вирвався крик-плач: «Дитино моя, де ти?» Затулила обличчя світлиною, обцілювала кожну рису обличчя. Серце щеміло і розривалося на дрібнесенькі шматочки, та все ж жила у ньому крихітна надія. Згадала русявого свого бешкетника-першокласника, якого гордо вела до школи, стрункого красеня, на якого задивлялися дівчата-чарівниці. Вийняла із шафи вишивану сорочку, у яку вкладала свою любов, ніжно і трепетно притулилася до неї, вдихнула – і ніби сп'яніла від знайомого запаху. Схилилася на лавці і насолоджувалася миттю щастя: то плакала, то раділа, бо може його обійняти. Він тут, так близько і водночас так далеко. Поринула у далекі спогади... Ніжне проміння весняного сонця залило усю кімнату, ніжно пестило посивілі коси.

Стрепенулася, глянула у вікно. По лузі гордо марширував чорнобокий лелека, вишукуючи здобич.

Мамо ріднесенька, не плач, я повернуся...

8. ВИСНОВОК

Герої не вмирають, вони живуть із нами вічно у нашій пам'яті. Будьмо патріотами!!! Любімо свою багатостраждальну Україну. Сьогодні вона як ніколи потребує нашої допомоги.

Із сумом в очах, але з високою гордістю можна поставити молодому поколінню у приклад Героя – Юрія Максимчука, який з перших днів війни й до останнього подиху захищав рубежі рідної країни. Досліджуючи життєвий шлях та героїчні сторінки подвигу нашого героя, можна сказати, що життя таких героїв, як Юрій – це гідний приклад для сучасників та наступних поколінь.

Зібрані матеріали підтверджують те, що Юрій Максимчук був патріотом своєї країни, борцем за її незалежність, а його патріотизм – величний вияв нескінченної любові до рідного краю.

Аналіз спогадів друзів та знайомих про героя засвідчують про те, що не тільки боротьба з ворогами, а й усе його життя було подвигом. Він до останнього подвигу та биття серця боронив рідну землю. Нехай Господь прийме Героя у свої обійми, втамує біль і заповнить пустку в серцях рідних.

Світла пам'ять і вічна шана Герою, який віддав життя за незалежність та територіальну цілісність України. Знати, пам'ятати, пишатися українськими героями – наш обов'язок.

9. ПОДВИГИ ГЕРОЇВ У НАРОДНІЙ ТВОРЧОСТІ

КОЛОМИЙКИ

(авт.. вчитель української мови та літератури

Бистрицького ліцею Дзебчук А. М.)

Віє вітер у Карпатах із гір на долину,
Квилить – плаче Україна в недобру годину.
А у горах село лежить, Бистрицею зветься
Коломийка понад гори повсюди несеться
В нашім селі живуть люди, чесні і завзяті
Що їм болить ? Україна й вороги прокляті.
Коломийко, коломийко, тай коломиєчко,
В Україні гудуть дзвони, тай плаче сердечко.
Орда хижа наступає на міста і села,
Ой коли ж ти, рідна земле, тай будеш весела.
Були колись в нашім селі герої завзяті,
Що любили й боронили Україну-матір.
Були Стрільці Січовії, ОУН і бандери
Свою кривцю проливали за ріднії села.
Але тая кєрвавиця марно не пропала,
Бо любов до України з неї проростала
Прийшов ворог в рідну землю нищити й палити,
Але стали наші хлопці її боронити

Не надійся, лютий враже, що ти переможеш,
Бо в двобої з героями голову положиш
Бо любов до України в них така велика,
Що її не переможе навіть орда дика.
Плине кача понад гори, гори ся здригають,
Як новітні герої додому вертають.
Спіть спокійно, наші рідні, ми вас не забудем ,
І для рідної Вкраїни воленьку здобудем.
Щоби воля в нашім краї пишно розцвітала
Слава мужнім Збройним силам , всім Героям Слава!

ПОЕЗІЯ

ПЛАЧУТЬ ГОРИ , ЛІСИ Й ПОЛОНІНИ... (авт. житель с. Бистриця Мотрюк І. М.)

Плачуть гори, ліси й полонини,
Біль і смуток у всіх на очах,
Десь на півдні у бою загинув
Із гірської громади юнак.

Йому б лише жити і жити,
Кохати, ростити дітей,
Та пішов він Україні служити,
Захищати свободу людей.

Стискається серце до болю,
На душі невимовна печаль,
Ми пишаємось, друже ,тобою
І повір за тобою нам жаль.

Ти не перший загинув за волю
Й не останній також – це війна.
Та ридаєм ми всі за тобою,
Бо перша могила твоя.

З тобою війна прикотилась
У гірське, невеличке село,
Де кожна людина молилась,
Щоб ніколи цього не було.

У перше кортеж ми зустрінем ,
З героєм, в гірському селі.
І горе ми щиро розділим
Дорослі і діти малі.

Вічна пам'ять герою України,
Пошана батькам від людей,
Перед вами стаєм на коліна,
Що зростили таких ви дітей.

Прийміть нашу щирю подяку,
Пробачте,що ви, а не ми.
Ми шлем вам підтримку всіляку,
Бо в кожного з нас є сини.

(Взято з особистої соціальної сторінки автора)

- *Матеріали подані з розповідей рідних, вчителів, жителів громади та однокласників*

Використані Інтернет ресурси

- <https://suspilne.media/ivano-frankivsk/576575-mi-jdemo-vpered-u-nastup-is-toria-poleglogo-dobrovolca-uria-maksimcuka-z-ivano-frankivsini/>